

Hogyan folytatódhat a MATÁV Szimfonikus Zenekar sikertörténete?

– Bemutatjuk dr. Bolvári-Takács Gábort, az együttes új igazgatóját –

– *Bölcsész és jogász végzettséggel egyszerre csak arra adta a fejét, hogy megpályázza egy szimfonikus zenekar igazgatói helyét. Mi indokolta ezt a döntését?*

– Bármennyire is filozofnak látszom, volt a családuknak zeneakadémiát végzett tagja és mindig is zeneközelben éltem. Bölcsészként és jogászként egyaránt a művészet és a kultúra szervezése, körülményei érdekelték. A Táncművészeti Főiskola főtitkára voltam öt évig, ami a zenével is majdnem olyan szoros kapcsolatot tételezett fel részemről, mint a táncsal.

– *A MATÁV Szimfonikus Zenekar volt az elmúlt évek zenekari szakmájának „sikerágazata”, amelyet az Ön elődje kiváló feltételek között, kitűnően menedzselte. Ugyanazokat a feltételeket kapta meg Ön is, vagy történt valami változás az együttes pénzügyi háttere körül?*

– Két hónapja töltöm be az igazgatói posztot, ami túl kevés idő a változtatásokhoz. Tudomásom szerint ugyanazokkal a feltételekkel kell most számolnom, mint amilyenekkel Laczkó Tóth Gergely abbahagyta ezt a munkát. Nem is olyan igazgatót kerestem a MATÁV Szimfonikus Zenekar, akinek válságmenedzseléssel kellene foglalkoznia és remélem, nem is vár rám ez a sors. Nagyon jónak tartom, hogy az elődöm marketing-, zenekari arculat és művészi színvonal szempontjából egyaránt komoly lépéseket tett. Az is kedvű, hogy Ligeti András személyében továbbra is ugyanaz, a megfelelő szakmai munkát garantáló zenei irányítás marad. Az én feladatomban, hogy továbbra is biztosítsam mindazt, ami a sikeres működéshöz szükséges és megkeressem azokat az esetleges kiegészítő forrásokat, amelyekkel tovább lehet javítani az anyagi kondíciókat. Mindezt már nem tiltja, hanem kimondottan szorgalmazza a MATÁV.

– *Komolyan gondolja, hogy szponzort talál egy olyan együttesnek, amelynek már a nevében is megjelenik a MATÁV?*

A kérdés úgy merül fel, hogy akad-e olyan üzleti partner, akinek jó, ha neve együtt jelentkezik a MATÁV nevével? Az sem mellékes, hogy nem a működéshez, hanem célprogramokhoz (egyes koncertekhez, egyedi bérletekhez) keressük a külső szponzorok segítségét.

– *Annak idején, a néhány évvel ezelőtti nagy vezetőváltás után, a kuratórium elnökével beszélgettem, aki nagyon határozottan érezhető minőségjavulást követelt a zenekartól. Ennek érdekében az akkor még szokatlán módszernek tetsző meghallgatásoktól sem riadtak vissza. Azóta eltelt pár esztendő és valóban megváltoztak az együttes „mutatói”. Önnel szemben felmerült-e ehhez hasonló követelmény, amikor átvette elődje helyét?*

– Személyes beszélgetésünkön nem hangzott el konkrét utalás a színvonalra, amiből arra következtetek, hogy az akkori elvárásoknak megfelelően folyt és folyik a munka. Nem is kértek vezetői programot a pályázati kiírásban, ami azt jelenti, nem látták szükségesnek a „világmegváltást”. Szakmai önéletrajz és személyes beszélgetés alapján döntöttek a beérkezett

huszonkét pályázat közül arról, ki a leginkább alkalmas az együttes adminisztratív és pénzügyi hátterének folyamatos megteremtésére.

– *Minden szakmának, minden művészeti ágnak megvannak a maga íratlan törvényei, amelyeket nem árt ismerni, amikor valaki porondra lép. Mennyire ismerte, mennyire ismeri a zenei élet azon szereplőit, akikkel mostantól egy térfélen szerepel majd?*

– Hetek óta folyamatosan bemutató látogatásokat teszek, ami részemről nem pusztán udvariassági gesztus, hanem a gyakorlati szükségesség is. Bejelentkezem a társintézmények, a zenekarok, a sajtóorgánumok vezetőihez. Legtöbbjüket csak a színpad túloldalaról, a nézőtérrel ismertem eddig.

– *Mennyiben egyeztetett a jelenlegi programokról Ligeti karnagy úrral? Mennyire kíván tájékozottnak lenni azokban – a például művészi – kérdésekben, amelyek egyébként nem tartoznak az Ön munkaterületéhez?*

– Ez és a következő évad terve teljesen kész van már – régen rossz lenne, ha még ezzel kellene foglalkozni. Az azt követő szezon programja is körvonalazódott. Ami ezután jön, annak kialakításánál természetesen én is jelen leszek, hiszen a megvalósításhoz az én aláírásom is szükséges. Semmiféle készletsem nincs azonban arra, hogy beleszóljak a művészi koncepcióba.

– *Volt-e olyan óhaja, hogy vannak művek, amelyeket különösen szívesen hallgatna a zenekar előadásában? Volt-e ilyen kívánsága, amikor megnyerte a pályázatot?*

– Ilyesmire nem gondoltam, de ha lennének is kívánságaim, nem hiszem, hogy ezekkel éppen Ligeti karnagy urat kellene felkeresnem. Örülök, ha olyat hallhatok, amely egyébként a kedvencem – pl. a legutóbbi októberi hangversenyen, amikor Csajkovszkijt adott elő a zenekar, a b-moll zongoraversenyt, Jandó Jenő szólójával –, ez a munka azonban nem erről szól.

– *Saját megítélése szerint mik voltak a pályázatának azon pontjai, amelyek alapján éppen Önre esett a választás?*

– Talán a semlegességemet értékelték pozitívan. Azt, hogy nem tartozom zenei életünk egyetlen csoportosulásához sem. Ez ugyan hátrány abból a szempontból, hogy a megismeréshez bizony idő kell, ugyanakkor független vagyok, senki sem állt mögöttem (és a pályázatom mögött), senkinek sem vagyok elkötelezettje. Bizonyára sokat számított az is, hogy főtitkárként számos olyan (pénzügyi, személyzeti, külkapcsolati, adminisztratív) dologban szerzettem tapasztalatot, aminek itt komolyan hasznát vehetem. Kitapasztaltam a felelősségvállalás fortélyait, részt vettem nemzetközi kulturális menedzserképző kurzusokon.

– *Értett-e valamilyen rácsodálkozást a muzikusok részéről, hogy azért mégiscsak a zenei világon kívülről került közéjük?*

– Bizonyára sokan csodálkoztak és bizonyára többen vélték úgy, hogy muzikus kell erre a helyre. Ebből azonban semmit sem éreztem, csupán bizalommal teli várakozást. Még azt sem gondolom, hogy ez a személyemnek szól – inkább talán a helyzetnek, hogy egy intergenum után ismét van vezetője az együttesnek. Annál is inkább, mert erre az időszakra esett néhány más személyi változás is, és bizony volt egy-két feladat, ami gazdátlan maradt.

– *Volt-e alkalma, és ha igen, élt-e vele, hogy az elődjével konzultáljon?*

– Minden pozícióban fontosnak tartom az ilyen megbeszélést. Magam is megtettem ezt. Az elődöm fölhívta a figyelmemet az elkezdett, de még be nem fejezett munkákra, a valóban jól és a kevésbé gördülékenyen működő folyamatokra.

– *Tartott-e vagy tart-e még sajtótájékoztatót? Szeretne-e személyesen bemutatkozni, vagy a zenekar munkája révén kívánja megismertetni magát a médiumokkal?*

– Azt szeretném, ha a munkámat a zenekar munkája minősítené. Tervezek azonban decemberben egy sajtóbeszélgetést saját rendezvényünk, a Zenezalon keretében, addig pedig csupán interjúkban szólalok meg. Úgy